

W dniach 12-13 listopada 2010 r. w centrum stolicy Ukrainy odbywał się X Zjazd Wszechsłowiański. Zgromadził on ponad 350 delegatów z 11 krajów słowiańskich. Wśród nich było wielu uczonych, działaczy społecznych, przedsiębiorców, młodzieży, a także lekarze, pedagodzy, Kozacy, duchowni, inżynierowie i robotnicy.

Zjazd otworzył przewodniczący Słowiańskiego Komitetu Ukrainy Mikołaj F. Ławrynienko. W swoim wystąpieniu zaznaczył on, że okres między pierwszym a dziesiątym zjazdem to 162 lata, i że jest wiele podobieństwa w tym, co niepokoiło Słowian w 1848 roku na praskim zjeździe i tym, czym zaniepokojeni są obecnie. Pierwsze wszechsłowiańskie forum było warunkowane „germanizacją” Czechów, Słowaków i innych słowiańskich narodów i tym, że narodowa kultura i język były poniżone i uciskane, a ci którzy ich bronili byli prześladowani. Podobnie było także w innych sferach życia społecznego. Do Pragi przyjechali wtedy przedstawiciele praktycznie wszystkich słowiańskich narodów. Analiza palących problemów tych czasów doprowadziła do zrozumienia konieczności słowiańskiej wzajemności, solidarności i współpracy działaczy społecznych z różnych krajów słowiańskich, łącznie z imperium rosyjskim, w walce o zachowanie samoistności Słowian i ich wartości duchowych. I rzeczywiście, jego przedstawiciel M. A. Bakunin, zachwycony atmosferą zjazdu twierdził, że przyszłość Słowian w ich jedności i głosił, że „chwalebna, wolna federacja słowiańska, to jedyne wyjście dla Rosji, Ukrainy, Polski i w ogóle wszystkich narodów słowiańskich.”

Później Słowianie zbierali się w różnych krajach, w tym także w Rosji. Słowiańskie braterstwo umacniało się szczególnie we wspólnej walce z faszyzmem w latach wielkiej Wojny Ojczyźnianej i Drugiej Wojnie Światowej. Bardzo często dźwięczało wtedy wezwanie „Bracia Słowianie”. Później jednak, po VI Belgradzkim Kongresie Słowian, zaczęto o tym zapominać, co nie powinno mieć miejsca.

Dopiero po kilku dziesięcioleciach – w 1998 roku w Pradze na nowo odbył się, wtedy już VII Zjazd Wszechsłowiański. Był on poświęcony 150-leciu pierwszego, praskiego zjazdu Słowian. Motywacja pierwszego i ostatniego praskiego forum była bardzo podobna: „germanizację” słowiaństwa zamieniła „amerykanizacja”. Zagrożenia podobne, a skutki jeszcze straszniejsze.

Delegaci zjazdu rozważali drogi obrony cywilizacji słowiańskiej i umocnienia jedności słowiańskiej. W tym celu został utworzony Międzynarodowy Komitet Słowiański i Słowiański Związek Parlamentarny, które miały rozwinąć szeroką propagandę idei zjazdu i mobilizację w swoich szeregach możliwie najwięcej zwolenników. Od tego czasu zjazd Słowian organizowany jest regularnie.

W kwietniu w Moskwie 2001 roku odbył się kolejny VIII, a w lipcu 2005 roku w Mińsku IX Zjazd Wszechsłowiański. Za każdym razem rozszerza się krąg rozpatrywanych na nim problemów, które związane są zarówno z przemieszczaniem NATO na wschód, jak i z następstwami tak zwanych reform rynkowych w krajach słowiańskich.

Obecny, jubileuszowy X-ty Zjazd Wszechsłowiański także poświęcony został aktualnym problemom: „Świat słowiański i znaczenie dla jego perspektyw 65-lecia Wielkiego Zwycięstwa nad faszystowskimi Niemcami.” Po raz pierwszy w historii międzynarodowe forum słowiańskie odbywa się w Ukrainie. Patrioci naszego kraju przywitani swoimi gośćmi ciepłymi sercami, razem z przyrodą ofiarowującą słoneczną ciepłą pogodę.

W dalszej kolejności Mikołaj Fiodorowicz Ławrynienko w imieniu komitetu organizacyjnego zaprosił do prezydium zjazdu przewodniczących delegacji narodowych komitetów słowiańskich, z Białorusi – profesora S. I. Kostjana (przewodniczącego BKS), z Bułgarii – Nikołę Popowa (Akademika Narodowej Akademii Nauk Bułgarii), walczącego w bułgarskim oddziale partyzanckim przeciw niemieckim okupantom), z Macedonii pisarza Lubomira Grujewskiego, z Czech – Jana Minarza (doktora nauk biologicznych, Przewodniczącego Międzynarodowego Komitetu Słowiańskiego) i Józefa Nalepkę (byłego ambasadora Czechosłowacji w Jugosławii, uczestnika ruchu oporu, i brata bohatera Związku Radzieckiego Jana Nalepki), ze Słowacji profesor Dagmarę Bolową (posłankę Europarlamentu i parlamentu Słowacji przez szereg kadencji) i profesora Milana Sidora, z Polski przewodniczącego Polskiego Komitetu Słowiańskiego – Bolesława Tejkowskiego, z Rosji przewodniczącego Soboru Wszechsłowiańskiego – Mikołaja Kikieszewa, z Serbii – Nadę Negowanowić (zastępcę przewodniczącego Ruchu Serbsko-Słowiańskiego), z Czarnogóry – pisarza, działacza społecznego Jole Staniszića, z Ukrainy – kierownika oddziału Prezydium NAN Ukrainy O. A. Graczowa (zastępcę przewodniczącego Słowiańskiego Komitetu Ukrainy), a także Przewodniczącego Słowiańskiego Związku Parlamentarnego – zastępcę przewodniczącego Komitetu ds. obronności Zgromadzenia Narodowego Białorusi – generała Anatolija Wańkowicza oraz członka Prezydium Europejskiego Forum Pokoju z Rosji, doktora nauk prawnych, generała Iwana Jacenko. Przewodniczącego Antyfaszystowskiego Komitetu Ukrainy, sekretarza CK Komunistycznej Partii Ukrainy Georgija Bujko oraz Honorowego Przewodniczącego Socjalistycznej Partii Ukrainy Aleksandra Moroza.

Następnie delegaci zatwierdzili porządek dzienny zjazdu, wysłuchali referatu sprawozdawczego Przewodniczącego Międzynarodowego Komitetu Słowiańskiego Jana Minarza (Czechy) i przystąpili do rozważania aktualnych problemów, w ramach przewodniego tematu zjazdu.

Były to bardzo treściwe i zdecydowane wystąpienia przedstawicieli zachodnich, południowych i wschodnich Słowian, pozdrowienia, życzenia i konkretne propozycje. Bardzo interesujące relacje o naukowych odkryciach Słowian i zastosowaniu ich w nowoczesnej technice przedstawił profesor W. A. Kudin.

Także z aplauzem zostało przyjęte wystąpienie Radcy Ambasady Federacji Rosyjskiej w Ukrainie W. W. Łoskutowa. Wsiewołod Władymirowicz w imieniu rosyjskiej misji dyplomatycznej wysoko ocenił znaczenie zjazdu i Międzynarodowego Komitetu Słowiańskiego, życzył uczestnikom tego forum owocnych rezultatów i wyraził gotowość poparcia wszystkich jego dobrych inicjatyw.

Następnie były ogłoszone specjalne pozdrowienia dla delegatów zjazdu, które przysłali: Honorowy Przewodniczący Międzynarodowego Komitetu Słowiańskiego, Prezydent Białorusi, Aleksander G. Łukaszenko, Przewodniczący Rady Najwyższej Ukrainy W. M. Litwin oraz inne oficjalne osobistości i organizacje.

Na zakończenie pierwszego dnia zjazdu odbył się uroczysty koncert. Rozpoczął go serbski gęślarz Boszko Bujaczić. Wykonał on utwór epicki, poświęcony wojennym zrywom Słowian, walczących przeciw obcym zaborcom w różnych okresach historycznych – od Grunwaldu do Drugiej Wojny Światowej. Oprócz tego były znakomite występy laureatów wielu konkursów: chóru „Weteranka”, artystki Iriny Persanowej, zasłużonej artystki Ukrainy Andżeliki Andrijewskiej, Julii Kowneristowej, autorskie kompozycje Olesi Sinczuk. Widzów zachwycił także swoim mistrzostwem zespół taneczny „Wodograj” z miasta Obuchow (dyrektor M. A. Czernysz). W sposób naturalny do programu koncertu weszły artystyczne deklamacje zasłużonej artystki Ukrainy Tamary Połtarżyckiej. Koncert zwińczył ludowy artysta Ukrainy Aleksander Wasilenko. W jego wykonaniu zabrzmiały pieśni ludowe rosyjskie i ukraińskie, a także współczesne liryczne. Wdzięczni uczestnicy koncertu byli bardzo zadowoleni i dziękowali jego organizatorom - członkom Prezydium Zarządu SKU L. I. Grabowienko i prowadzącym Igorowi Poliszczukowi i Julii Kowneristowej.

Pierwszy dzień prac zjazdu przebiegał w centrum Kijowa, w sali koncertowej przy ulicy Bogomolca 4, zaś następnego dnia 13 listopada praca kontynuowana była w pierwszej połowie

dnia w sekcjach, a w drugiej ponownie na posiedzeniu plenarnym. Wszystko to odbywało się już w pobliskiej miejscowości Puszcza-Wodica, tam gdzie zakwaterowana była większość delegatów. Uczestnicy zjazdu pracowali w 15 sekcjach, a mianowicie:

1. Słowiański Związek Parlamentarny (posłowie do parlamentu, przedstawiciele władz samorządowych, senatorzy): Współpraca międzyparlamentarna jako instrument sprzyjający umocnieniu dobrosąsiedzkich i braterskich stosunków między krajami słowiańskimi.

2. Słowiańska młodzież (uczniowie, studenci i inni przedstawiciele młodzieży). Aktualne problemy współpracy kulturowo – poznawczej, wymiana delegacji i inne przedsięwzięcia sprzyjające umacnianiu przyjaźni narodów słowiańskich.

3. Duchowieństwo chrześcijańskie, Kozactwo: Problemy duchowego bezpieczeństwa państw i narodów słowiańskich, sposoby ich rozwiązywania. Rola i znaczenie chrześcijaństwa w jednoczeniu Słowian.

4. Słowiańscy dziennikarze: Aktualne problemy współpracy w sferze informacyjnej, dotyczące jednoczenia narodów słowiańskich i ich organizacji.

5. Słowiańscy ekonomiści i przedsiębiorcy: Aktualne zadania słowiańskiej współpracy w dziedzinie ekonomii, prywatnego biznesu z uwzględnieniem doświadczeń komercyjnej działalności Słowian we współczesnych warunkach (rynku i globalizacji).

6. Uczeni slawiści: Określenie najważniejszych zadań w dziedzinie slawistyki na podstawie współczesnych doświadczeń.

7. Słowiańscy filozofowie i historycy: Analiza współczesnych ocen Wielkiej Wojny Ojczyźnianej i Wielkiego Zwycięstwa nad hitlerowskim faszyzmem w kontekście współczesnej geopolityki i perspektyw Słowiaństwa.

8. Międzynarodowy Trybunał ds. przestępstw NATO i przywództwa USA. Obrona czci i godności narodów słowiańskich, a także praw i swobód Słowian we współczesnych warunkach.

9. Słowiańscy lekarze, uzdrowiciele medycyny ludowej, sportowcy, lektorzy: Zdrowy wzór życia Słowian, jako najważniejszy warunek zachowania i umocnienia cywilizacji słowiańskiej.

10. Słowiańscy artyści, muzycy, malarze: Sztuka jako środek sprzyjający jedności słowiańskiej w warunkach współczesności (zadania i możliwości).

11. Słowiańscy pisarze i wydawcy: Wymogi w odniesieniu do współczesnych wydań słowiańskiej literatury, na obecnym etapie (ideały, wzorce, idee).

12. Nauczyciele i wykładowcy języka rosyjskiego: Nauczanie języka rosyjskiego w krajach słowiańskich, jako języka międzynarodowego porozumienia, jednego z sześciu oficjalnych języków ONZ.

13. Ekologia w krajach słowiańskich: Obrona i zachowanie środowiska przyrodniczego narodów słowiańskich (następstwa awarii czernobylskiej, przechowywanie i utylizacja niebezpiecznych odpadów, kolajdery itp.)

14. Problemy rodziny i małżeństwa w krajach słowiańskich (pedagodzy, psychologowie społeczni, prawnicy).

15. Słowiańscy rolnicy i agrobiznes w warunkach współczesności.

Dzięki zgrupowaniu delegatów według specjalności dla większości uczestników z różnych

krajów możliwe było wystąpienie i wymiana poglądów w ramach zaproponowanych tematów. Nadało to zjazdowi oczekiwany przez uczestników pragmatyczny charakter.

Następnie zjazd kontynuował swoje prace w trybie plenarnym, uczestnicy wysłuchali jeszcze szeregu wystąpień i pozdrowień m. in. od Słowiańskiej Partii Ukrainy, Związku Oficerów Radzieckich (Sadkow, Moskwa), Kanadyjskiego Komitetu Słowiańskiego (Milan Czelik, Toronto), redakcji gazety „Słowiańska Wzajemność” (Karel Dostal, Praga). Następnie zostały podsumowane wnioski i przedstawione sprawozdania przewodniczących sekcji o wynikach ich pracy, przyjęte zostały ich rekomendacje i zalecenie dla Prezydium MKS. Przyjęto również rezolucje, w której pozytywnie została oceniona działalność Prezydium MKS za miniony okres, określone zostały również zadania na przyszłość.

Zjazd przyjął także szereg odezwo, m. in. „Słowianie, brońmy naszego Zwycięstwa”, do naszych rządów w sprawie usunięcia barier cenowych na dostęp do prenumeraty wydawnictw periodycznych Rosji, Białorusi i innych krajów słowiańskich oraz inne dokumenty.

W dalszej kolejności zjazd przystąpił do rozpatrzenia drugiego punktu porządku dziennego: o Statucie MKS.

Do tej pory ta międzynarodowa organizacja społeczna i jej organy kierownicze w swojej działalności opierały się na Postanowieniu o Międzynarodowym Komitecie Słowiańskim, które zostało przyjęte w 1998 roku w Pradze przez VII Zjazd Wszechsłowiański. Po kolejnym IX Zjeździe w Mińsku przyjęto decyzję o przygotowaniu projektu Statutu MKS. Przygotowany projekt rozpatrywany był przez komitety słowiańskie poszczególnych krajów i uzyskał ich poparcie.

Zatwierdziwszy Statut MKS delegaci przystąpili do wyboru organów kierowniczych Międzynarodowego Komitetu Słowiańskiego. W pierwszej kolejności wybierany był Przewodniczący MKS.

Siergiej I. Kostjan, który przewodniczył na tej sesji Zjazdu, zaproponował kandydaturę Mikołaja F. Ławryniuki, która była wnioskowana przez większość komitetów narodowych. Innych kandydatur nie było. Mikołaj Ławrynienko został wybrany jednogłośnie na Przewodniczącego Międzynarodowego Komitetu Słowiańskiego.

Następnie zjazd określił liczebność krajowych przedstawicieli – członków MKS i wybrał podstawowy skład Prezydium MKS oraz komisję rewizyjną, a także zatwierdził spis komisji MKS na najbliższy okres jego działalności.

Zjazd rekomendował Przewodniczącemu MKS zorganizowanie rejestracji Statutu i legalizację MKS w Kijowie. Potem jeszcze były informacje i ogłoszenia i na tym X-ty Zjazd Wszechsłowiański zakończył swoją pracę.

W porównaniu z poprzednimi zjazdami zasadniczą cechą tego forum było to, że nosił on pragmatyczny, roboczy charakter. Ponadto wśród delegatów było ponad 30% młodych uczestników w wieku od 17 do 35 lat (ogółem uczestników zjazdu było 351, w tym 311 delegatów i 40 gości). Wszystko to zwiastuje bardziej pomyślną działalność tego międzynarodowego słowiańskiego zrzeszenia. Młodzi przedstawiciele krajów słowiańskich pragną umacniać przyjaźń, słowiańską jedność w drodze wszechstronnej współpracy, korzystając z doświadczenia i wiedzy starszego pokolenia.

Uczestnicy zjazdu pozostali jeszcze na jeden dzień w gościnnej stolicy Ukrainy. Dla nich 14 listopada była zorganizowana wycieczka po szczególnie interesujących miejscach Kijowa. Pierwszy postój na placu Internacjonalnym u pomnika żołnierzy czeskich, którzy pod dowództwem Ludwika Swobody bili się ramię w ramię z radzieckimi żołnierzami przeciw faszystowskiemu zaborcom. Miało miejsce złożenie kwiatów i miting, na którym wystąpili Przewodniczący MKS i Słowiańskiego Komitetu Ukrainy M. F. Ławrynienko i Przewodniczący Czeskiego Komitetu Słowiańskiego Jan Minarz.

Następnie goście Kijowa zwiedzili Ławrę Peczerską, Muzeum Wielkiej Wojny Ojczyźnianej i inne zasługujące na uwagę miejsca stolicy.

14 listopada 2010 roku rano pod przewodnictwem Przewodniczącego MKS M. F. Ławrynienki odbyło się posiedzenie nowo wybranego Prezydium MKS, na którym były omówione 4 sprawy: analiza przygotowania i przebiegu zjazdu; zadania członków Prezydium MKS; wybór zastępców Przewodniczącego MKS i podział obowiązków między członków prezydium; plan pracy prezydium MKS na 2011 rok.

Centrum Prasowe Słowiańskiego Komitetu Ukrainy oraz

Komitetu Organizacyjnego X Zjazdu Wszechsłowiańskiego

Materiały zjazdowe:

[Referat delegacji polskiej na X Zjazd Wszechsłowiański](#)

[Rezolucja X Zjazdu "O działalności Prezydium Międzynarodowego Komitetu Słowiańskiego"](#)

[Rezolucja X Zjazdu "Pridniestrowie"](#)

[Oświadczenie "Obrońmy nasze zwycięstwo"](#)

[Apel do władz Rosji, Białorusi i Ukrainy](#)

[Apel w sprawie pomnika Juliusza Fuczika](#)

{vsig}X_zjazd_kijow{/vsig}